

üdvözlő és köszönő levél, vagy például a dési és segesvári diákok énekes búcsúztatása fűzött még szorosabbra.

Az ország különböző vidékein egyre szaporodnak, erősödnek táncházaink, és ezzel egyidőben egyre inkább elveszti divatjellegét ez a spontán mozgalom, mert mind több fiatal számára válik természetes (átgondolt, átélt) igénnyé a népi tánc és zene-kultúránk ismerete, megbecsülése, művelése = továbbhagyományozása.

Szép Gyula

(Venyige Táncházenekar)

(Ifjúmunkás, – *Táncház* rovat, 1980/12. 5. – 1980. március 23., vasárnap)

Aki tudja – adja tovább

Beszélgetés Gergely István inaktelki fiatallal

– Mivel foglalkozol szabadidődben?
– Szabadidőmet táncsal töltöm el. 79 tavaszán egész véletlenül elkerültem a kolozsvári táncházba, s azóta állandó tag lettem. Megszerettem, láttam, van alkalmam megtanulni táncolni. Első este megismerkedtem Zoli bácsival. Megtudták, hogy tudok egy kicsit legényest, beálltam táncolni, és azóta táncolok. Megismerkedtem Töt-szei Andrással, aki az egyik legjobb táncos, tanítja a táncokat is.

– Legjobb táncos hol?

– A táncházban. És utána érdemesnek láttam, hogy járjak fejleszteni a tánc-tudásomat.

– Mit jelent neked a tánc? Milyen élmény?

– Legjobban azzal tudok elszórakozni. Nagyon szerettem sportolni, de mivel köz-bejött, hogy dolgozom és esti líceumba járok, nem nagyon jut idő a sportra.

– Sportszerűen űzöd a táncot?

– Szeretném. Ha megalakulna komolyan egy táncgyűttes a táncház keretében. Csak problémák vannak, szerelnők új generációkat betanítani, mert egyesek vége-znek, kihelyezik őket. Szerelnők új táncokat betanítani, szerelnők ha mennél több fiatal jönne kisebb osztályokból is.

– Nézd, ez is relatív, mert mind a két terem, illetve különösen a Vasas klubbeli elég kicsike még az eddigi létszámnak is.

– Jó lenne, ha bevezetnék az iskolákba is a tánc-tanítást, mintsem a disco szom-batonként. Sokkal nehezebbek a népi táncok és sokkal jobban el lehet szórakozni velük.

– Tökéletesen igazad van.

– A disco-táncokat akárki tudja, de a népi táncokat, főleg a nehezebb részét a fiúknak a legényest s a lányoknak is a sok forgást nehét megtanulni.

– Hogyan képzeled el az iskolai tánctanítást? A Brassaiából most sokan járnak a pénteki táncházba.

– Éppen ezért szeretném, ha közülük valaki komolyan venné és megtanulna anynyira, hogy tudna tanítani.

– Tehát valahogy úgy képzeled el, hogy aki tudja, az adja tovább.

– Igen. És még itthon is falun, mikor időm van, szeretném ha a fiatalabbak, akik már nem nagyon akarják megtanulni a táncot, hozzám fordulnának. Főleg a legényes, amelyik egész Kalotaszegen a legelterjedtebb, kíván irányítást.

– Milyen kortól kezdenéd?

– Nálunk már a kicsi gyermekek táncba táncolnak, megkezdve óvodás koruktól. És szeretném már akkor megkezdenni a legényest is, mert sokkal hajlékonyabbak a táncra. Én is akkorjába sokkal jobban szerettem táncolni, mint egy pár évvel ezelőtt.

– Az idén érettségizel estiben. Hogyan tovább?

– Sportra szerettem volna felvételizni, de mivel itt nincs Kolozsvárt, csak Bukarestben, lemondtam.

– De van Váradon...

– Hát lehet, hogy katonaság után megpróbálom. Szeretnék azonban egy komoly táncsoportot alakítani és abban táncolni.

– Kolozsváron? Nem Inaktelkén?

– Nem. Inaktelkén meg fogják tanulni, az édesapja mindenkinek tud táncolni és bárki megtanulhat. Nagyon szeretném, ha itt is alakulna egy táncsoport. Volt is, nagyon szép sikert arattak mindenfelé, akárhol megjelentek, mert végképpen nem csak az áll, hogy nagyon szépen táncolnak, de a viselet is kiemeli a táncot.

– Te fontosabbnak tartod, hogy a városiak tanulják meg a népi táncokat?

– Igen, mert falun azért mindenki tud táncolni. Szeretném, hogy minél többen jöjjenek, minél többen tanuljanak meg táncolni, táncot tanítani, ami rám is vonatkozik...

– Vállalod azt, hogy segítesz mindenkinek úgy, ahogy eddig is?

– Ezután még jobban kell segítenem.

Lejegyezte: **Lakó Ildikó**

(Igazság – Fellegvár ifjúsági oldal, 1980/93. 3. – 1980. április 19., szombat)

[...] A Matiné egyik újdonsága volt az, hogy a kolozsvári táncházzenekar (tagjai: Székely Levente, Papp István, Sinkó András, Kostyák Alpár, Könczei Árpád) ezúttal magával hozta legjobb táncosait (Tötszegi András, Csete Anna, Gergely István, Bogdán Éva, Ferenczi Csaba, Balla Judit, Ambrus Sándor, Györfi Erzsébet) – szavak helyett táncal bizonyítva a népzene, a néptánc szépségét, gazdagságát.⁵⁶

(Ifjúmunkás, 1980/17. 3. – 1980. április 27., vasárnap)

56 Részlet a Maros megyében lezajlott Ifjúmunkás-Matinéről szóló *Itt és hogyan* című írásból.